

Justícia i Pau a Catalunya difon un comunicat sobre la Sentència del Tribunal Constitucional en relació a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya

Les comissions i associacions de Justícia i Pau a Catalunya han elaborat un manifest amb motiu de la sentència dictada pel Tribunal Constitucional en relació a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Justícia i Pau, 21 jul. 10

"1. Considerem que la sentència dictada pel Tribunal Constitucional efectua una interpretació profundament esbiaxada de la Constitució espanyola de 1978. Tant l'esperit amb què es va pactar políticament aquella constitució com el seu articulat permetien perfectament una altra interpretació més oberta, flexible i adaptada a les actuals circumstàncies històriques. Una interpretació que admetés íntegrament el nou Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'aprovació plena d'aquest Estatut era un pas endavant en la consolidació i perfeccionament de l'Estat autòmic i en favor d'un encaix més satisfactori de Catalunya dins d'una Espanya veritablement plurinacional.

2. Ara bé, l'anulació de diferents preceptes de l'Estatut per part de la sentència, així com la reinterpretació d'un alt nombre d'articles, imposant-los un únic sentit constitucionalment vàlid que els buida de contingut o limita significativament el seu abast, significa negar i menysprear les aspiracions i la voluntat d'autogovern del poble de Catalunya, expressades democràticament en la proposta d'Estatut que van aprovar el Parlament de Catalunya i les Corts generals, i que després va referendar la ciutadania catalana mitjançant referèndum.

3. Seria un greu error no veure que aquesta decisió jurisdiccional és el punt culminant d'un llarg i dolorós procés que ha causat danys molt difícils de reparar en les relacions entre Catalunya i Espanya. Aquest procés va començar ja amb les injustes reaccions de repulsa per part de diferents sectors socials, institucions i forces polítiques espanyoles durant tot el procés d'elaboració d'aquell Estatut, va seguir amb la introducció per part de les Corts Generals d'importants limitacions i modificacions en el text aprovat pel Parlament català i ha continuat encara amb importants obstacles polítics en el desenvolupament posterior de l'Estatut aprovat. És evident que tot aquest procés ha causat una enorme frustració en el sentir majoritari de la ciutadania catalana, qüestionant-hi seriosament la pertinença a Espanya o incrementant-ne el desig de secessió, i ha obert una profunda crisi política entre Catalunya i l'Estat espanyol de conseqüències imprevisibles.

4. En aquesta situació creiem necessari reafirmar, amb similars paraules a les que van emprar l'any 1985 els Bisbes catalans, en el seu document "Arrels cristianes de Catalunya", que Catalunya és una realitat nacional, afaïçonada amb mil anys d'història, amb la seva llengua i cultura, que té plena consciència de la seva història i personalitat pròpia. I creiem també necessari recordar que aquesta realitat nacional va gaudir en el passat d'un estatus de plena sobirania política, fins que va ser progressivament laminat i posteriorment dissolt injustament amb la força de les armes l'any 1714 i annexionat al Regne de Castella. Aquest estatus polític no ha estat mai plenament restituit. Per tant,

l'existència de Catalunya com a nació i els seus drets són anteriors a la formació de l'Estat i no deriven de la Constitució espanyola de 1978, sinó que aquesta els ha de reconèixer i respectar.

5. Volem també reafirmar que, tal i com proclama el pensament social de l'Església, els drets i els valors culturals de les minories ètniques dins d'un Estat, dels pobles i de les nacions o nacionalitats, han de ser respectats i, fins i tot, promoguts pels Estats, els quals de cap manera no poden, segons dret i justícia, perseguir-los, destruir-los o assimilar-los a una altra cultura majoritària. Aquest principi és també quelcom exigit pel dret internacional, tant per la Carta de les Nacions Unides com per l'article primer del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics i del Pacte Internacional de Drets Econòmics i Socials, ratificats per Espanya, que reconeixen el dret a la lliure determinació dels pobles. En conseqüència, l'Estat espanyol ha de respectar la voluntat que en cada moment expressi democràticament el poble de Catalunya en relació al seu nivell d'autogovern.

6. Per tot això, des de Justícia i Pau fan una crida als responsables de les institucions i dels partits polítics de Catalunya i de la resta de l'Estat per tal que assumeixin la responsabilitat de donar una adequada resposta a la gravetat de les circumstàncies, tot iniciant una negociació política i institucional apropiada, profunda i serena, per tal de trobar i aplicar els mecanismes jurídic-polítics necessaris que permetin acollir i respectar íntegrament la voluntat política i les aspiracions d'autogovern del poble de Catalunya, tant els que ha expressat ara amb l'Estatut com els que pugui expressar en el futur, per tal d'afavorir així unes relacions entre Catalunya i Espanya basades en l'estima, la confiança, la cooperació, la justícia i la pau."

Tota la informació continguda en aquesta pàgina és propietat de l'agència Flama.info o bé d'altres mitjans, la qual cosa s'avisarà sempre.

Per a qualsevol dubte entreu a l'apartat contacte/suggeriments.

© Copyright www.flama.info · Se'n permet la reproducció sempre que se'n citi la font.